

Sygn. akt IV CSK 300/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa G. S.
przeciwko A. K. i J. K.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 9 listopada 2012 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powódka G. S. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 listopada 2012 r.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance oczywistej zasadności skargi, którą skarżąca łączyła z naruszeniem przez Sąd Apelacyjny art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 382 k.p.c. w związku z nierozpoznaniem – zdaniem skarżącej – wszystkich zarzutów apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W orzecznictwie przyjmuje się, że aby nadać skardze kasacyjnej przymiot oczywiście uzasadnionej skarżący musi wykazać za pomocą argumentacji prawnej, że uchybienie sądu odwoławczego jakiego ten sąd dopuścił się przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia jest rażące i oczywiste, a nadto widoczne już na pierwszy rzut oka dla przeciętnego prawnika, bez szczegółowego wgłębiania się w argumentację jurydyczną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 110/08, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2010 r., sygn. akt IV CSK 148/10, niepubl.).

Tych wymagań nie spełnia skarga kasacyjna powódki. Podniesiona przez skarżącą przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania została we wniosku opisana bardzo lakonicznie (jednym rozbudowanym zdaniem). Jakkolwiek, na etapie tzw. przedsądu, Sąd Najwyższy nie jest władny sięgać do argumentacji zawartej w uzasadnieniu podstaw merytorycznych skargi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2012 r., IV CSK 154/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012 r., I PK 128/11, niepubl.). to jednak

nawet gdyby założyć coś odmiennego, to trzeba podnieść, że także w treści uzasadnienia skargi kasacyjnej nie podano precyzyjnie, które to zarzuty apelacji nie zostały rozpoznane przez Sąd Odwoławczy

Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu uchybień przemawiających za nieważnością postępowania.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. *a contrario* Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

aw

es